MIHAEL HAMERŠMID

SADA JE MIRNO

Mihael Hameršmid (Michael Hammerschmied) rođen 1972. u Salcburgu, živi u Beču. Jedan od osnivača grupe *Rojber*.

Vrata na profesovom kabinetu stoje otvorena. Čistačica sa crnim repom i crvenim noktima donosi mu šolju vrele kafe. Njen hod kojim nečujno dodiruje pod nalikuje lebdenju. Iznenada se pojavljuje ispred profesora koji se trza kao da se upravo probudio. Zahvaljuje se kao da nema vremena za gubljenje. U kabinet se probija jaka svetlost. Čistačica je odavno izašla i vratila se u malu prostoriju na hodniku. U povratku koraci pucaju do visokog svoda. Kameni pod odzvanja svetlo i kratko. Preko dana ulazi u svaki kabinet i prazni kante za otpatke. Prema odškrinutim vratima razvlači neku vrstu osmeha koji više pokazuje unutra nego spolja. Njen pogled se odmah lepi za kantu dok se na licu pojavljuje izraz kao da već zna šta će ovde pronaći. Zatim upravo zatvorena vrata ostaju tako, kao da se ništa nije dogodilo.
Ponekad je vidim nasred hodnika kako stoji pored alatke za čišćenje. Verujem, samo čeka da prođu uzbuđeni studenti. Iza njih kameni pod deluje hladno i napušteno. Možda sakuplja i izgubljene korake. Ništa ne sme da ostane u zgradi od dnevnih događanja. Crnu vreću za smeće, koja stoji do zida, vuče preko poda do jedne od ostava. Ostaje vlažan trag, koji zagasito istupa dok se ne osuši. U zgradi se rano smrkava u ovo doba godine. U sumraku malo svetlucaju figure čistačica. U plavim mantilima izgledaju kao strane ptice ili

leteći miševi. Kao stanovnice strane oblasti u kojoj nakon sumraka niko više ne poznaje pravila igre; i nestaju. Statue kao i uvek štrče u dvorištu fakulteta. Česma kaplje i podseća na pokvarenu slavinu. Portir je potonuo u štit svoje lampe. Dva miša pretrčavaju preko poda. Sada je mirno. Ne čuje se ništa, čak ni kiša koja prodire kroz nebo.

Preveo s nemačkog Milan Prtenjak